

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2019/47 24.11.2019

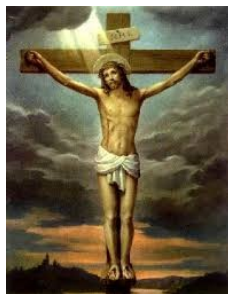
Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

**Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie!
Święty Kościele we Wręczycy!**

„Już stoją nasze stopy
w twoich bramach, Jeruzalem.” (Ps 122, 2)

Skąd takie przekonanie u psalmisty? Bo jak mówi św. Paweł, Ojciec „uzdolnił [nas już] do uczestnictwa w dziele świętych w światłości”. Wystarczy trzymać się mocno Jezusa i wspólnie z braćmi i siostrami służyć Mu każdego dnia.

Proszę, sprawdź co w twoim życiu jest jeszcze nie z Jego woli lub w ogóle nie przystoi dzieciom Boga. Za tydzień zaczynamy od nowa! ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

„Wyjdźmy na spotkanie Pana, który nadchodzi! Nie lękajcie się przyszłości ani nie dajcie się zastraszyć. Wręcz przeciwnie, wiedźcie, że Pan na was czeka, aby przygotować i cieszyć się świętem Jego królestwa.”

„Tajemnicą szczęśliwego serca jest bezpieczeństwo, które odnajdujemy, gdy jesteśmy zakotwiczeni, zakorzenieni w Jezusie: w Jego życiu, w Jego słowach, w Jego śmierci i zmartwychwstaniu.” „Kościół misyjny wie, że jego najlepszym słowem jest dać się przemienić przez Słowo Życia, czyniąc z posługi swoją cechą charakterystyczną.” „Bez modlitwy całe nasze życie i misja tracą sens, siłę i zapach.” (22.11) „Ewangelia jest utkana z pytań, które stawiają uczniów w trudnej sytuacji, mają nimi wstrząsnąć i zachęcić ich do wyruszenia w drogę, aby odkryli prawdę, która jest w stanie dawać i rodzić życie.” „Kiedy jako chrześcijanie i buddyści mamy sposobność uznać i docenić siebie nawzajem, także w tym co nas różni, dajemy światu słowo nadziei, zdolne, aby zachęcić i wesprzeć tych, którzy są najbardziej naznaczeni podziałami.” (21.11) „Dziś wyruszam w moją 32. podróż apostolską. Drodzy przyjaciele w Tajlandii i Japonii, w oczekiwaniu na spotkanie módlmy się razem, aby te dni były bogate w łaskę i radość.” (19.11) „W raju powita nas nie tylko Bóg, ale także ci, z którymi dzieliliśmy się, dobrze zarządzając tym, co Pan złożył w nasze ręce.” (18.11) „Módlmy się, byśmy otworzyli się na łaskę słuchania wołania ubogich: to jest wołanie nadziei Kościoła.” (16.11)

ŚWIĘTA MYŚL OD ŚWIĘTYCH:

„Gdzie nie ma miłości, tam połóż miłość, a znajdziesz miłość.”

(św. Jan od Krzyża)

Papieska intencja ogólna na grudzień 2019:

Aby każdy kraj podjął, priorytetowo i zdecydowanie, działania mające na celu polepszenie przyszłości dzieci, szczególnie tych cierpiących.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś w Uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, wspominamy wolę Boga Ojca, by wszystko poddać Jezusowi. Prosimy także Ojca, aby „całe stworzenie, wyswobodzone z niewoli grzechu, Jemu służyło i chwaliło Go”.
2. W ubiegłą niedzielę na archidiecezjalny fundusz Caritas, na pomoc dla ubogich, złożyliśmy 749,55 zł. Chwała Bogu.
3. Dziękujemy Ks. Andrzejowi za to, że pomógł młodzieży w udziale w diecezjalnej „Kanie młodych” – spotkaniu, które odbyło się wczoraj w Częstochowie.
4. W sobotę przypada święto Andrzeja Apostoła, który jest patronem naszego Księdza Wikariusza Andrzeja. Msza św. w jego intencji odbędzie się dwa dni wcześniej, we czwartek o 18:00 (ze względu na rekolekcje naszej młodzieży). Niech nasz Umiłowany Pan Jezus dalej kształtuje serce Księdza Andrzeja na wzór Jego Prorockiego, Pasterskiego i Kapłańskiego Serca, a święty patron wyprasza gorliwość apostołską, którą od początku wyróżniał się św. Andrzej, który kiedy tylko ujrział Jezusa, poszedł przyprowadzić do Niego swojego brata.
5. W piątek do Zakopanego wyjeżdża grupka naszej młodzieży na rekolekcje pt. „Wypad w góry z modlitwą”. Życzymy im duchowego odnowienia i umocnienia.
6. Dziś o 11:00 odbędzie się obowiązkowe spotkanie rodziców kandydatów do bierzmowania z klas VII.
7. Za tydzień nie będzie katechezy dla rodziców dzieci pierwszokomunijnych po Mszy św., ponieważ już w następną sobotę, 7. grudnia będą przeżywali swój Dzień Skupienia (od 11:00 do 15:30). Dzień później (8 grudnia) dzieci przyjmą medalik Matki Bożej. Zachęcamy rodziców, aby zamówili dziś w zakrystii lampiony adwentowe dla swoich dzieci.
8. W następną niedzielę, 1 grudnia, o 10:00 odbędzie się uroczyste błogosławieństwo nowych ministrantów.
9. W najnowszym numerze „Niedzieli” poświęconej szczególnie bardzo ważnej sprawie zaangażowania świeckich w Kościele polecamy szczególnie artykuły związane z tym tematem, na przykład świadectwo Gosi i Rafała „Kamienie wołać (nie) będą” oraz artykuł „Bóg na dworcu” o powstającej we Wrocławiu na Dworcu Głównym Kaplicy Wieczystej Adoracji Najświętszego Sakramentu.
10. Od przyszłej niedzieli rozpoczynamy nowy rok liturgiczny i zarazem Adwent. Od tego dnia pierwsza Msza św. w niedzielę będzie się rozpoczynała, podobnie jak przed laty, o 7:30. Zatem wypominki rozpoczną się o 7:00.
11. Anonimowi ofiarodawcy złożyli na renowację kościoła 700 zł. Bóg zapłać.
12. Policja przestrzega starsze osoby przed oszustami działającymi w naszej okolicy metodą „na wnuczka” i „na policjanta”.
13. W ubiegłą niedzielę odeszła od nas do Ojca najstarsza parafianka, śp. Janina Kała z ul. Spokojnej, mająca 101 lat i 6 miesięcy. Wieczny odpoczynek racz jej dać, Panie.

Chrystus Głową Ciała Kościoła i Władcą Wszechświata

Katecheza
Ojca świętego Benedykta XVI

Drodzy bracia i siostry!

Pośród Listów Pawłowych są dwa, które w pewien sposób możemy uważać za bliźniacze — List do Kolosan oraz List do Efezjan. Istotnie, w obydwu znajdujemy wyrażenia nigdzie indziej nie spotykane; obliczono też, że ponad jedna trzecia słów z Listu do Kolosan występuje również w Liście do Efezjan. Na przykład, w Liście do Kolosan jest zachęta: «nauczajcie i napominajcie siebie, psalmami, hymnami, pieśniami

pełnymi ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach» (Kol 3, 16), i podobną zachętę zawiera List do Efezjan: «napełniajcie się Duchem, przemawiając do siebie wzajemnie psalmami i hymnami, i pieśniami pełnymi ducha, śpiewając i wysławiając Pana w waszych sercach» (Ef 5, 18-19). Te słowa pobudzają do refleksji: serce i głos powinny śpiewać psalmy i hymny, by włączyć się do tradycji modlitwy całego Kościoła Starego i Nowego Testamentu. Uczymy się w ten sposób być razem z sobą i z Bogiem. Ponadto w obu Listach znajdujemy tak zwany «kodeks domowy», który nie występuje w innych Listach Pawłowych, to znaczy serię zaleceń dla mężów i żon, rodziców i dzieci, panów i niewolników (por. odpowiednio Kol 3, 18-4, 1 oraz Ef 5, 22-6, 9).

Jeszcze ważniejszy jest fakt, że tylko te dwa Listy poświadczają stosowanie tytułu «głowa» — kefalé, w odniesieniu do Jezusa Chrystusa. Tytuł ten stosowany jest w dwóch wymiarach. W pierwszym znaczeniu Chrystus postrzegany jest jako Głowa Kościoła (por. Kol 2, 18-19 i Ef 4, 15-16). Oznacza to dwie rzeczy: przede wszystkim On zarządza, kieruje, odpowiada za prowadzenie wspólnoty chrześcijańskiej jako jej przywódca i Pan (por. Kol 1, 18): «On jest Głową Ciała — Kościoła». W drugim znaczeniu jest On Głową dającą siłę i żywotność wszystkim członkom ciała, którym kieruje (istotnie, zgodnie z Kol 2, 19, należy «trzymać się mocno Głowy — [to jest Tego], z którego całe Ciało [jest] zaopatrywane i utrzymywane w całości»): czyli On nie tylko rządzi, ale jest organicznie z nami związany, i od Niego pochodzi również siła potrzebna, by postępować w sposób prawy.

W obydwu przypadkach uważa się, że Kościół podlega Chrystusowi, zarówno dlatego, że On nim kieruje jako zwierzchnik poprzez przykazania, jak również dlatego, że poddaje się Jego życiodajnemu wpływowi. Jego przykazania nie są tylko słowami, poleceniami, ale siłami życiowymi, które pochodzą od Niego i nas

wspierają.

Ideę tę rozwija w sposób szczególny List do Efezjan, gdzie nawet funkcje nie mają odniesienia do Ducha Świętego (jak w 1 Kor 12), lecz nadawane są przez zmartwychwstałego Chrystusa: to On «ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami» (4, 11). I to od Niego «całe Ciało — zespalane i utrzymywane w łączności więzi umacniającą każdy z członków (...) przyczynia sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości» (4, 16). Chrystus stara się bowiem «samemu sobie przedstawić Kościół jako chwalebny, nie mający skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany» (Ef 5, 27). Tym samym mówi nam, że siłą, która pozwala Mu budować Kościół, prowadzić Kościół i nadawać Kościołowi właściwy kierunek, jest Jego miłość.

Tak więc w pierwszym znaczeniu Chrystus jest Głową Kościoła zarówno ze względu na to, że mu przewodzi, jak również i przede wszystkim ze względu na to, że go inspiruje i organicznie ożywia mocą swojej miłości. Następnie, w drugim znaczeniu, Chrystus uważany jest nie tylko za Głowę Kościoła, ale także za władcę mocy niebieskich i całego wszechświata. I tak, czytamy w Liście do Kolosan, że Chrystus «po rozbrojeniu Zwierzchności i Władz jawnie wystawił [je] na pokaz, powiódłszy je w triumfalnym pochodzie» (2, 15). W Liście do Efezjan znajdujemy analogiczne stwierdzenie, że dzięki zmartwychwstaniu Chrystusa Bóg postawił Go «ponad wszelką Zwierzchnością i Władzą, i Mocą, i Panowaniem, i ponad wszelkim innym imieniem, wzywany nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym» (1, 21). Te słowa obydwu Listów przekazują nam bardzo pozytywne i owocne przesłanie. Mianowicie: Chrystus nie musi bać się żadnego ewentualnego rywala, ponieważ jest wyższy niż jakakolwiek potęga, która próbowałaby upokorzyć człowieka. Jedynie On «nas umiłował i samego siebie wydał za nas» (por. Ef 5, 2). Dlatego kiedy jesteśmy zjednoczeni z Chrystusem, nie musimy się obawiać żadnego nieprzyjaciela i żadnej przeciwności; ale oznacza to, że musimy mocno się Go trzymać i się nie oddalać.

Przekaz, że Chrystus jest jedynym zwycięzcą, i że ten, kto jest z Chrystusem, nie musi się nikogo obawiać, w świecie pogańskim, wierzącym, że świat jest pełen duchów, w większości niebezpiecznych, przed którymi trzeba się bronić, stanowi prawdziwe wyzwolenie. To samo odnosi się również do dzisiejszego pogaństwa, ponieważ także współcześni zwolennicy tego rodzaju ideologii uważają, że świat jest pełen niebezpiecznych potęg. Im wszystkim trzeba głosić, że Chrystus jest zwycięzcą, toteż kto jest z Chrystusem, kto pozostaje z Nim zjednoczony, nie musi obawiać się nikogo i niczego. Wydaje mi się, że jest to ważne również dla nas, że musimy nauczyć się stawiać czoło wszystkim lękom, ponieważ On jest ponad wszelkim panowaniem, jest prawdziwym Panem świata.

Cały wręcz wszechświat jest od Niego uzależniony i Jemu podlega jako swojej Głowie. Znane są słowa z Listu do Efezjan, który mówi o Bożym planie, żeby «wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co w niebiosach, i to, co na ziemi» (1, 10). W Liście do Kolosan czytamy natomiast, że «w Nim zostało wszystko stworzone: i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi, byty widzialne i niewidzialne» (1, 16), oraz że «w to, co na ziemi, i to, co w niebiosach wprowadził

pokój przez krew swego krzyża» (por. 1, 20). Nie ma zatem z jednej strony wielkiego świata materialnego, a z drugiej małej rzeczywistości dziejów naszej ziemi, świata osób: wszystko stanowi jedno w Chrystusie. On jest Głową wszechświata; także wszechświat jest stworzony przez Niego, jest stworzony dla nas, ponieważ jesteśmy z Nim zjednoczeni. Jest to wizja wszechświata racjonalna i personalistyczna. Powiedziałbym, że bardziej uniwersalistycznej wizji nie można sobie wyobrazić, i odnosi się ona tylko do Chrystusa zmartwychwstałego. Chrystus jest Pantokratozem, któremu podlega wszystko: na myśl nasuwa się właśnie wizerunek Chrystusa Pantokratora w absydach kościołów bizantyjskich, przedstawianego niekiedy jako postać siedząca na wysokościach nad całym światem, a nawet na tarczy, co wskazuje na Jego zrównanie z samym Bogiem, po którego prawicy zasiada (por. Ef 1, 20; Kol 3, 1), a więc również na Jego niezrównaną funkcję przewodnika ludzkich przeznaczeń.

Tego rodzaju wizja jest do pomyślenia tylko w Kościele, nie w sensie, żeby chciał prywatnie przywłaszczyć sobie coś, co mu się nie należy, ale w innym, dwojakim sensie: zarówno dlatego, że Kościół uznaje, iż w pewien sposób Chrystus jest większy od niego, zważywszy na to, że On panuje również poza jego granicami, jak i dlatego, że tylko Kościół, a nie wszechświat, nazwany jest Ciałem Chrystusa. Wszystko to oznacza, że powinniśmy odnosić się pozytywnie do rzeczywistości ziemskich, ponieważ Chrystus je w sobie jednoczy, a jednocześnie powinniśmy przeżywać w pełni naszą specyficzną tożsamość kościelną, która jest najbardziej spójna z tożsamością Chrystusa.

Jest jeszcze szczególne pojęcie, typowe dla tych dwóch Listów — pojęcie «tajemnicy». Czasem mowa jest o «tajemnicy woli» Bożej (por. Ef 1, 9), innym razem o «tajemnicy Chrystusa» (Ef 3, 4; Kol 4, 3) albo wręcz o «tajemnicy Boga — Chrystusa. W Nim wszystkie skarby mądrości i wiedzy są ukryte» (Kol 2, 2-3). Odnosi się ono do niezgłębionego Bożego planu, dotyczącego losów człowieka, ludów i świata. Tymi słowami obydwie Listy mówią nam, że ta tajemnica wypełnia się w Chrystusie. Gdy jesteśmy z Chrystusem, to nawet jeżeli rozumowo nie możemy pojąć wszystkiego, wiemy, że znajdujemy się w sercu «tajemnicy» i na drodze prawdy. To On w swojej pełni, a nie tylko w jakimś aspekcie swojej Osoby lub jakimś momencie swojej egzystencji, nosi w sobie pełnię niezbadanego Bożego planu zbawienia. W Nim nabiera kształtu to, co określa się jako «wieloraką w przejawach mądrość Boga» (Ef 3, 10), ponieważ w Nim «mieszka cała Pełnia: Bóstwo na sposób ciała» (Kol 2, 9). Tak więc nie można już rozważać i wielbić woli Boga, Jego zwierzchniego rozporządzenia, bez spotkania twarzą w twarz z Chrystusem, w którym ta tajemnica się ucieleśnia i można ją wyraźnie dostrzec. Pozwala to kontemplować «niezgłębione bogactwo Chrystusa» (Ef 3, 8), przekraczające wszelką ludzką zdolność pojmowania. Nie można powiedzieć, że Bóg nie pozostawił po sobie śladów, ponieważ sam Chrystus jest odbiciem Boga, Jego największym śladem; uświadamiamy sobie jednak, «czym jest Szerokość, Długość, Wysokość i Głębokość» tej tajemnicy, «przewyższającej wszelką wiedzę» (Ef 3, 18-19). Kategorie czysto intelektualne są tu niewystarczające, toteż uznając, że wiele rzeczy przewyższa możliwości naszego rozumu, musimy zdać się na pokorną i radosną

kontemplację nie tylko umysłem, ale i sercem. Zresztą Ojcowie Kościoła mówią nam, że miłość rozumie więcej niż sam rozum.

Jeszcze jednym słowem należy wspomnieć o wymienionym już pojęciu, dotyczącym Kościoła jako oblubienicy Chrystusa. W Drugim Liście do Koryntian Paweł przyrównał wspólnotę chrześcijańską do narzeczonej, pisząc: «Jestem bowiem o was zazdrosny Boską zazdrością. Poślubiłem was przecież jednemu mężowi, by was przedstawić Chrystusowi jako czystą dziewicę» (2 Kor 11, 2). List do Efezjan uzupełnia ten obraz dodając, że Kościół nie jest tylko narzeczoną, ale rzeczywistą oblubienicą Chrystusa. On — jeśli tak można powiedzieć — zdobył ją, i to za cenę życia; jak mówi tekst, «wydał za niego samego siebie» (Ef 5, 25). Czyż można dać większy dowód miłości? A ponadto troszczy się, by był piękny: nie tylko pięknem, jakie daje chrzest, ale także piękniejąc codziennie coraz bardziej dzięki przykładnemu życiu i «nie mając skazy czy zmarszczki» w swoim postępowaniu moralnym (por. Ef 5, 26-27). Od powszechnego doświadczenia małżeństwa chrześcijańskiego dzieli nas tu tylko jeden krok; co więcej, nie jest jasne, co dla autora Listu stanowi początkowy punkt odniesienia: czy jest nim relacja Chrystus-Kościół, w której świetle należy widzieć zjednoczenie mężczyzny i kobiety, czy też jest nim doświadczenie jedności małżeńskiej, w którego świetle trzeba postrzegać relację między Chrystusem i Kościołem. Jednakże obydwa te aspekty nawzajem rzucają na siebie światło: dowiadujemy się, czym jest małżeństwo w świetle komunii Chrystusa i Kościoła; dowiadujemy się, jak Chrystus się z nami jednoczy, myśląc o tajemnicy małżeństwa. W każdym razie omawiany przez nas List można umieścić pomiędzy prorokiem Ozeaszem, który opisywał więź między Bogiem i Jego ludem tak, jakby ich zaślubiny już się odbyły (por. Oz 2, 4. 16. 21), a widzącym z Apokalipsy, który przedstawia eschatologiczne spotkanie Kościoła i Baranka jako radosne i doskonałe zaślubiny.

Można by mówić jeszcze długo, ale wydaje mi się, że na podstawie tego, co powiedzieliśmy, staje się zrozumiałe, że obydwa te Listy stanowią wielką katechezę, z której możemy się nie tylko nauczyć, jak być dobrymi chrześcijanami, ale także, jak stać się rzeczywiście ludźmi. Jeśli zaczniemy rozumieć, że wszechświat to ślad Chrystusa, nauczymy się właściwego stosunku do wszechświata oraz wszystkich problemów związanych z utrzymaniem go w dobrym stanie. W patrzeniu na niego nauczymy się posługiwać rozumem, ale rozumem pobudzonym przez miłość, z pokorą i szacunkiem, które pozwalają działać w sposób słuszny. I jeśli pamiętamy, że Kościół jest Ciałem Chrystusa, że Chrystus wydał siebie za niego, nauczymy się, jak żyć z Chrystusem we wzajemnej miłości, która jednoczy nas z Bogiem i pozwala dostrzec w drugim człowieku obraz Chrystusa, samego Chrystusa. Prośmy Pana, aby nam pomagał dogłębnie rozważać Pismo Święte, Jego Słowo, i rzeczywiście uczyć się dobrze żyć.

Do Polaków: Serdecznie witam Polaków. Św. Paweł porównuje miłość małżeńską do tej, która łączy Chrystusa i Kościół, Jego oblubienicę. Jednocząc się z rodzinami zgromadzonymi w tych dniach w Meksyku, modłę się, aby wszystkie rodziny w Polsce i na świecie jednoczyła i uświęcała miłość Chrystusa. Niech Bóg wam błogostawi!

Intencje Mszalne

Niedziela 24.11 – Uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata

8:00 1.)† Leszka Michalika od syna Mariusza z córką Amelką
2.)† Józefa Janika (greg. 5)

10:00 † Bartosza Flaka

12:00 Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o dalszą opiekę i dary Ducha Świętego dla Katarzyny

O Boże błogosł. dla Juliana Zasunia z okazji roczku i całej jego rodziny

O Boże błogosławieństwo dla Anieli Kiczki z okazji roczku i całej jej rodziny

17:00 † Czesławę i Jana Lamików, Ryszarda Maźniaka, Lidię Mazik, Piotra Hejno oraz zmarłych z ich rodzin

Poniedziałek 25.11

7:00 † Józefa Janika (greg. 6)

18:00 † Leszka Michalika od kolegi Edwarda Lembasa z żoną

Wtorek 26.11

17:00 † Józefa Janika (greg. 7)

18:00 O Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i dary Ducha Świętego dla Martyny Wróbel z okazji 18. urodzin od najbliższych

Środa 27.11

7:00 † Józefa Janika (greg. 8)

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2.) O zdrowie dla Piotra Radziocha

3.) † Zdzisława Kałmuka

4.) † Mariannę i Antoniego Pasieków

5.) † Janinę Kwiedacz od swatki Reginy

6.) † Janinę Kała od syna z żoną i rodziną

7.) † Marię Lamik od matki

Czwartek 28.11

7:00 † Józefa Janika (greg. 9)

18:00 1.) **Za Ks. Wikariusza Andrzeja z okazji imienin**

2.) † Zdzisławę, Władysławę i Stanisława Ochęduskich

Piątek 29.11

7:00 † Józefa Janika (greg. 10)

18:00 † Zdzisława, Stanisławę i Stefana Ściubidłów, Józefę i Piotra Kudłów, Włodzimierza Zawadę oraz zmarłych z tych rodzin

18:40 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)**

Sobota 30.11 – święto św. Andrzeja, Apostoła

9:00 Msza św. Maryjna

- 1.) † Stanisławę (1 r.) i Alfreda Soluchów od córki Jadwigi Chwast z rodziną
- 2.) † Józefa Janika (greg. 11)

18:00 † Andrzeja, Stanisławę i Antoniego Matysiaków, Emila Solucha

Niedziela 1.12 – Pierwsza Niedziela Adwentu

7:00 Wypominki

7:30 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych

10:00 † Emiliana Sękiewiczza (7 r.)

12:00 † Józefa Janika (greg. 12)

17:00 † Daniełę Król od syna z rodziną

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),
18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – piątek o 16:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – pierwszy piątek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku
od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881